

Søren Bramfris Lærkesang

Niels Clemmensen

Nu går vå - ren gen - nem Ny - havn fra "Shang hai og til "Ka -
hyt". Nu har so - len gu - le un - ger i hver skim - let regn - vejs -
pyt Al - le hav - nens sø - de pi - ger drik - ker for - års gu - den
til Vi har øl i stri - de strøm - me, vi har sang og ban - jo spil.

Se, en fugl har bygget rede her ved Sørens brede bryst,
blot en lille lommelærke, men hvor kvidrer den med lyst.
Sæt dig her ved Sørens side, hvis du ikke har kredit,
køb du kuns din flade kaffe, jeg skal fylde den med sprit.

Sigfred Pedersen

Hvad er vintrens golde glæder imod vårens kyske leg?
Jeg vil elske hundred' piger, jeg skal gemme en til dig,
men når beverdingen lukker, og de glider to og to,
går jeg ad min hønsstige til Katinkas kyske bo.

Hun kan ordne Søren Bramfri uden vals og store ord,
hun kan glatte pandens rynker, hun kan tømme lommens foer.
Og hver gang jeg slår på tæven, kan hun tæmme min fysik
med en lille tjat på kinden og en ekstra gikkernik.

Kom min søde nyhavnspige, lad mig elske dig i nat.
Se, en simpel hønsstige har til himlens dør jeg sat.
Jeg kan sprænge alle skranker, jeg kan bryde alle bånd,
men i aften bli'r jeg stille, blot du ta´r min store hånd.